

Από την Ωμέγα

Η στάχτη έπεσε, συνοδεύοντας τις νιφάδες στην κάθοδο τους προς την άσφαλτο. Η νεαρή γυναίκα κούνησε νευρικά το πόδι της, ανυπομονώντας να αφήσει το κρύο και να φτάσει επιτέλους στο τέλος της ουράς. Η πολυκοσμία έξω από το σούπερ μάρκετ δημιουργούσε μία βαβούρα που έφερνε σε χαρούμενο πανικό. Το χιόνι που κάλυπτε συνήθως τους θορύβους, βρισκόταν εδώ ηττημένο κάτω από γαλότσες, μπότες και σημάδια από λάστιχα αμαξιών. Η Νιόβη με τα μακριά μαύρα μαλλιά έβγαλε λίγο ακόμα καπνό από μέσα της. Έμοιαζε με το τοπίο, τους διαρκώς τρομοκρατημένους μεσοαστούς και τα τζάκια που έκαιγαν ασταμάτητα.

Ξέρεις τι λείπει πάντα από ένα καζίνο; Ένα ρολόι... Λοιπόν, ούτε στα σούπερ μάρκετ θα βρεις, ενώ το τεχνητό φως, τα γεμάτα ράφια – τα διαρκώς γεμάτα ράφια, επίσης θα λειτουργήσουν παραπλανητικά αν κάποιος προσπαθήσει να υπολογίσει εκεί μέσα την ώρα.

Σα μύγες γύρω από λάμπα, οι άνθρωποι είχαν μαζευτεί στο σταντ με τα ψωμιά. Με το παραμικρό μας βγαίνει το κατοχικό σύνδρομο. Η Νιόβη το αγνόησε, την ένοιαζαν μόνο δύο πράγματα: η γατοτροφή και το ούισκι.

Στο ταμείο της ζήτησαν ταυτότητα. Ξαφνιάστηκε. Γινόταν ο κακός χαμός εκεί μέσα, έξω περίμενε μία τεράστια ουρά, αλλά η κυρία στο ταμείο δεν ήθελε να φύγει η μικρή με το Τζέιμσον έτσι. Η Νιόβη της έδειξε την αστυνομική της ταυτότητα, εδώ και πέντε μήνες είχε γίνει 18. Πλήρωσε και έφυγε.

Ύστερα απομακρύνθηκε από τη βαβούρα και το λασπωμένο χιόνι και κάθε βήμα της έμοιαζε να είναι το πρώτο στη γη. Μία νέα Εύα, σε έναν κρύο παράδεισο, με πεσμένα πεύκα. Δεν την πείραζε όμως τίποτα εκείνη την ώρα. Το μόνο που σκεφτόταν ήταν να πέφτει στην αγκαλιά του. Σαν γέρικο πεύκο που έχει βάλει στοίχημα να φιλήσουν το χώμα όλες οι πευκοβελόνες του. Όταν έφτασε στο νούμερο 52 της οδού Ερέδια, το μόνο που την περίμενε, όμως, ήταν ένα απρόθυμο νιαούρισμα. Εκείνος άφαντος. Τον πήρε τηλέφωνο. Ήταν ακόμα στο αμάξι. Περίμενε τι; Να ανοίξουν οι δρόμοι, τι άλλο; Να καταφέρουν να φύγουν οι πρώτοι, που κάτι τους εμποδίζει, αλλά κανείς δεν ξέρει τι. Μερικοί λένε πώς έπεσαν πολλά δέντρα και στήλες τις ΔΕΗ, άλλοι λένε πώς έχει γίνει κάποιο μεγάλο ατύχημα, με νεκρούς και τραυματίες και άλλοι πώς κάποιος έχει αυτοκτονήσει.

Στο ραδιόφωνο και στο ίντερνετ, που όλο μπαίνανε οι οδηγοί να δουν τι πράγματι είχε συμβεί δεν υπήρχε καμία αναφορά, ούτε για τη στασιμότητα της λεωφόρου, ούτε στο τι ήταν αυτό που την προκαλούσε. Κανείς δε σκέφτηκε το ενδεχόμενο να έχουν κλείσει κλούβες των ΜΑΤ τον δρόμο.

Θες να έρθω; Όχι ελπίζω πώς σε λίγο θα ξεμπλοκάρουμε, εσύ μείνε με τον γάτο, στα ζεστά.

Η Νιόβη έβαλε στον Λόσκι, τον γάτο να φάει και τον βραστήρα σε λειτουργία για να πιεί τσάι. Όταν είχε φτάσει στη μέση τον ξαναπήρε. Καθηλωμένος ακόμα εκεί, στο ίδιο σημείο ακριβώς. Ξενερωμένη και ανήσυχη πρόσθεσε στην κούπα ούισκι, το κατέβασε στα γρήγορα και ξεκίνησε.

Στο σούπερ μάρκετ υπήρχαν ορισμένοι που ήταν λες και είχαν ξεχάσει να βγουν. Δεν είχαν ρεύμα στο σπίτι εδώ και μέρες. Στεκόταν πλάι από τα κουζινικά που εκείνες τις μέρες, όλοι αγνοούσαν. Εκεί ήταν ζεστά και η μουσική που έπαιζε τους χαλάρωνε. Σε ένα τέτοιο διάδρομο, κάπου στο κέντρο έπεσε ξαφνικά στριμωξίδι. Τι περίεργο. Θα θέλανε να ετοιμάσουν σούπα. Όλοι για χύτρες ταχύτητας. Ένας κύριος που είχε αράξει στους αποχυμωτές σκέφτηκε πώς αν είχε ρεύμα και αυτός θα ετοίμαζε μια μερακλίδικη κοτόσουπα.

Μία γυναίκα που είχε αράξει σε έναν διάδρομο σούπερ μάρκετ τελείως παρόμοιο με αυτόν, κάτι χιλιόμετρα μακριά, επέστρεφε μετά από ώρες στο διαμέρισμά της, όπου δεν την περίμενε κανένας. Πήρε τηλέφωνο τον πρώην σύζυγο της, που πάλι καλά αυτός είχε ρεύμα και έτσι έστω τα παιδιά ήταν άνετα, μίλησε μαζί τους για λίγο και μετά βρέθηκε στην απόλυτη σιωπή. Την επόμενη θα πήγαινε και πάλι στο σούπερ, κουρασμένη από το κρύο και το σκοτάδι του σπιτιού της για μερικές στιγμές ανάπαυλας.

Την ίδια στιγμή η Νιόβη έβγαине στους δρόμους. Τα μαύρα μαλλιά της, το μαύρο μπουφάν της, το μαύρο παντελόνι, το λευκό προάστιο. Σαν τη μύγα μες στο γάλα. Στα χέρια της κράταγε έναν θερμό, γεμάτο ζεστό καφέ, και στο σακίδιο είχε το ούισκι, σταφίδες, μπανάνες, μία κονσέρβα ντολμαδάκια και μία κουβέρτα.

Τη σταμάτησε κάποιος στο δρόμο. Αστυνομικός; Ντελιβεράς, με βρήκανε και με βάλανε. Και τώρα τι; Τώρα σου λέω να μην πας από εδώ, απαγορεύεται. Γιατί; Γιατί είναι επικίνδυνα. Γιατί τι έχει γίνει; Ε ξέρεις... χιόνι. Από χιόνι έρχομαι. Απαγορεύεται το από εδώ και πέρα χιόνι. Άμα περάσω, τι θα γίνει; Τίποτα, θα σου πω καλή τύχη. Πάω. Καλή τύχη.

Η Νιόβη περνάει την ασπρό-κόκκινη κορδέλα και κατευθύνεται προς τη λεωφόρο, θεωρώντας πως από εκεί και έπειτα μία ευθεία τη χωρίζει από τον αγαπημένο της. Δεν φαίνεται να έχει δημιουργηθεί κάποιο κομπούζιο. Περπατάει ήδη αρκετά δεκάλεπτα όταν αρχίζει να συναντά διαλυμένα αμάξια, που μοιάζουν λες και τα έχει πατήσει γίγαντας. Αυτή όμως συνεχίζει να περπατά. Κοντοστέκεται μόνο όταν βλέπει ένα τεράστιο όχημα να συντρίβει ένα αμάξι. Παρατηρεί έναν άντρα που κρατά πράγματα στα χέρια του και κοιτά σαστισμένος το θέαμα μέχρι που ένας αστυνομικός του λέει κάτι και ο άντρας μπαίνει σε μία από τις κλούβες. Τι θέλουν εδώ τόσες κλούβες; Το τεράστιο όχημα προσεγγίζει ένα ακόμα αμάξι. Κλούβες που κλείνουν τη λεωφόρο, μία λεωφόρο γεμάτη χαλάσματα. Το τεράστιο όχημα που σηκώνει στον αέρα το αμάξι και το διαλύει – λες και είναι παιχνίδι. Αφήνει μόνο μία άμορφη μάζα να πέσει κάτω. Η Νιόβη κρύβεται. Ο θόρυβος από τα αμάξια που πέφτουν την τρομάζει. Χαμηλώνει το σώμα της, σε μία προσπάθεια να κρυφτεί.

Η Νιόβη σκυμμένη, αμήχανη, της κόβει μόνο να τραβήξει τη φάση με το κινητό της, χωρίς να καταλαβαίνει σε τι ακριβώς έχει γίνει θεατής - αναγνωρίζει όμως, πώς πρόκειται για κάτι σημαντικό.

Το τηλέφωνο της χτυπάει – την καλεί ο άλλος – βάζει το ακουστικό στο αυτί της και τον ακούει ανακουφισμένο, φτάσανε λέει επιτέλους για ενημέρωση κάτι αστυνομικοί, τους είπαν σε λίγο όλα θα λυθούν. Θα πάρει κάποια ώρα γιατί θα λειτουργεί μόνο μία λωρίδα.

Η Νιόβη που βλέπει τη μία κλούβα να φεύγει.

Η Νιόβη που βλέπει τους αστυνομικούς να συεννοούνται και να κάνουν μια δίοδο, όπως της είπε μόλις ο άλλος, να ελευθερώνουν αποκλειστικά μία λωρίδα.

Στο οπτικό της πεδίο επιτέλους εμφανίζεται ένα άθικτο ΙΧ. Οι αστυνομικοί συνομιλούν με τον οδηγό. Κάτι κοιτάνε στο αμάξι και ο οδηγός βγαίνει από το όχημα. Ένα αστυνόμος του δείχνει την κλούβα.

Η Νιόβη που δεν μπορεί να αποτραβήξει το βλέμμα της.

Η φωνή του που την ρωτάει αν τον ακούει.

Φύγε...

Μα τι λες;

Δεν έχει εμπόδια λέω, αυτοί είναι το εμπόδιο, φύγε θα σε συλλάβουν.

Γιατί να με συλλάβουν;

Φύγε, δεν ξέρω, φύγε.

Νιόβη; Τι λες; Πού να πάω;

Η Νιόβη όμως δεν έχει χρόνο να εξηγήσει, γιατί μόλις καταλαβαίνει πώς την έχουν εντοπίσει. Δύο μορφές, σαν σκιές ακόμη, απομακρύνονται από το μπούγιο των αστυνομικών και πλησιάζουν προς το μέρος της. Κλείνει γρήγορα το τηλέφωνο, βγάζει το ουίσκι από το σακίδιο, κάνει γαργάρες, κατεβάζει στα γρήγορα μια γουλιά, ρίχνει λίγο πάνω της.

Ένα χέρι της πιάνει άγαρμπα τον ώμο.

Τι κάνεις εδώ;

Η Νιόβη που νιώθει τα χνώτα του, ενώ βλέπει τον δεύτερο πιο αδιάφορο να χαζεύει το χιόνι κόντρα στο φως από τη λάμπα της λεωφόρου.

Πάω σπίτι μου, λέει εκείνη και αναρωτιέται αν θα βοηθούσε να έχει μαζί της μία βεβαίωση κυκλοφορίας. Τι της καταργήσανε, αφού ακόμα πρέπει να δίνει λόγο;

Από εδώ πας; Προς τα πού; Που είναι το σπίτι σου;

Η Νιόβη δείχνει πέρα από τις κλούβες, εκεί που ξέρει πώς είναι αυτός και το αμάξι του.

Δε γίνεται – έχουμε κλείσει τον δρόμο, έχει εμπόδια από εκεί.

Από εκεί είναι τα εμπόδια;, ρωτάει η Νιόβη.

Ναι, πίνεις;

Ήπια γιατί κρύωνα.

Πετάγεται ο άλλος ο μπάτσος, ο νιφαδοφαντασμένος, άσε την μικρή, μελάδες θα έχουμε, ανήλικη μοιάζει και έχει πει ... από εδώ βρωμάει.

Θα φύγεις, της λέει ο πρώτος μπάτσος, από εκεί, δείχνοντας την έναν δρομάκο, θα κάνεις έναν μικρό κύκλο, αλλά θα είναι καλύτερα, εδώ θα κινδυνεύσεις, κατάλαβες; Τώρα η φωνή του είναι πράα, γλυκιά σχεδόν, της χαϊδεύει το κεφάλι και προσθέτει: εμείς για το καλό σου το λέμε.

Η Νιόβη χαμογελάει – απομακρύνεται όσο πιο ήρεμα και σιγά μπορεί, πάει από τον δρόμο που της υπέδειξε ο μπάτσος. Όταν φτάνει στην πρώτη στροφή αρχίζει να τρέχει, παρά το χιόνι, λαχανιάζει μα δεν σταματάει για ώρα. Είναι

πια μακριά από τη λεωφόρο, τους μπάτσους και τα καταστραμμένα αμάξια, μακριά από αυτόν.

Βγάζει το κινητό της, αυτός της έχει στείλει δεκάδες μηνύματα, της έχει κάνει πόσες κλήσεις, μα όταν προσπαθεί αυτήν να τον βρει διαπιστώνει πώς η συσκευή του είναι κλειστή. Να τον συνέλαβαν ή να έκλεισε το κινητό του από μπαταρία;

Έχει το βίντεο όμως. Κάτι παράξενο συνέβαινε εκεί.

Φτάνει στο νούμερο 52 της οδού Ερέδια. Ο Λόσκι νιαουρίζει στα πόδια της και εκείνη ετοιμάζει μία σούπα στιγμής να ζεσταθεί.

Από στιγμή σε στιγμή, κάτι χιλιόμετρα μακριά, κάτι χύτρες ταχύτητας θα σκάσουν η μία μετά την άλλη. Ακόμα όμως δεν έχει συμβεί τίποτα. Στην μάντρα μεταχειρισμένων αμαξιών ΜΗΤΣΟΚΩΣΤΑΣ, ένας μετανάστης που έχει πόστο, κοιτάει το χιόνι να πέφτει και ελπίζει να μην πέσει το ρεύμα μέχρι το τέλος της βάρδιας του. Στα μαύρα μεροκάματα τα μηνύματα της πολιτικής προστασίας δε σημαίνουν τίποτα, παρά μόνο, περισσότερη μοναξιά. Τρίβει τα χέρια του να ζεσταθεί, και προσπαθεί να βολέψει τα ψηλά πόδια του, παρά τον αδέσποτο σκύλο που έχει κουλουριαστεί δίπλα τους.

Η Νιόβη τρώει τη σούπα στιγμή της με τα γραμματάκια, σιγά – σιγά, ψαρεύοντας διαρκώς συνδυασμούς, λες και εκεί θα βρει την απάντηση για το τι σκατά συνέβη. Κάπως έτσι καταπίνει ανόρεχτα και τα τέσσερα γράμματα πάνω στο κουτάλι της, που σχηματίζουν την λέξη «ΜΠΑΜ». Είναι λέξη το ΜΠΑΜ; Είναι φορέας νοήματος; Ήχου; Ο ήχος δε συνάδει και με νόημα;

Σχεδόν μηχανικά ανεβάζει το βίντεο σε μία σελίδα που είχε δει αντίστοιχο υλικό, με καταγγελίες και αναφορές περί κατάχρησης εξουσίας. Πλεονασμός δεν είναι αυτός, σκέφτηκε, κάθε χρήση εξουσίας είναι μία κατάχρηση. Το βίντεο ανεβαίνει και σαν σχόλιο γράφει: – ΖΗΤΟΥΜΕ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ – ελπίζοντας σε μερικά διαφωτιστικά σχόλια, και έπειτα υπογράφει, χωρίς να το πολυσκεφτεί, ως: «σούπα ΜΠΑΜ».

Η ανάρτηση γίνεται μόλις 2 λεπτά και κάτι δεύτερα αφού σημειώνεται μία έκρηξη σε μία μάντρα αυτοκινήτων. Ο άνθρωπος που έχει βάρδια τηλεφωνεί αμέσως στην εταιρία σεκιούριτι, μα πριν υπάρξει απάντηση, άλλες δύο χύτρες εκρήγνυνται στέλνοντας ορμητικά καρφιά σε κάθε κατεύθυνση. Για λίγο νομίζει πώς έχει επιστρέψει στον πόλεμο. Το γάβγισμα του σκύλου συντροφεύει τα δάκρυα του.

Στα έκτακτα δελτία, συνδέουν αμέσως τις βόμβες με την ανάρτηση που κλείνει με την υπογραφή «σούπα ΜΠΑΜ». Η Νιόβη τρομοκρατημένη από τις

εξελίξεις, παίρνει τον Λόσκι και φεύγει πάλι μέσα στο χιόνι. Κανείς δε φαίνεται να έχει προσέξει μία ανάρτηση με τίτλο «ΤΕΛΗ ΑΚΙΝΗΣΙΑΣ».

Τα αμάξια είναι οι σύγχρονες αλυσίδες. Τα τέλη κυκλοφορίας, οι συνθήκες στους δρόμους, τα διόδια, οι βενζίνες... αφόρητα βάρη για όλους μας. Και τώρα καταλήγουμε να τα δίνουμε σε πενταροδεκάρες, για να κερδοσκοπήσει πάλι κάποιος ιδιώτης στην πλάτη μας. Η μάντρα ΜΗΤΣΟΚΩΣΤΑΣ, ιδιοκτησίας της νύφης, του γιού του πρωθυπουργού είναι μόνο η αρχή.

Η Νιόβη πάει στη θεία της, χτυπάει με λύσσα το κουδούνι, αλλά δεν υπάρχει καμία ανταπόκριση. Κοιτάζει την ώρα, είναι ακόμα νωρίς και της τηλεφωνεί, αποκλείεται, σκέφτεται να έχουν πέσει η θεία ή τα παιδιά της, από τώρα για ύπνο. Στο τηλέφωνο απαντά αμέσως.

Κατεβαίνω να σου ανοίξω, δε δουλεύουν τα κουδούνια, δεν έχουμε ρεύμα. Η Νιόβη την αγκαλιάζει. Η θεία της τη ρωτά πώς και δεν πρόσεξε πόσο σκοτεινός είναι ολόκληρος ο δρόμος, είχε αλλού το μυαλό της. Τα παιδιά; Στον μπαμπά τους είναι, έχει ρεύμα εκείνος, να είναι πιο άνετα. Καλύτερα, λέει η Νιόβη, θεία, της κάνει, τρέχει κάτι πολύ σοβαρό.

Απίστευτο! σχολιάζει η θεία στο τέλος της εξιστόρησης της Νιόβης. Θα πάρω στην εφημερίδα να δω αν ξέρουμε τίποτα για τις έρευνες. Η θεία της Νιόβης, η Ντίνα, δε συμπαθεί καθόλου τον αστυνομικό συντάκτη της εφημερίδας που δουλεύει και η ίδια. Διαρκώς σχολιάζει πώς κάποιος που συχνάζει τόσο με μπάτσους καταλήγει και ο ίδιος να μυρίζει σα γουρούνι. Μα η αλήθεια είναι πώς παρά την κόντρα τους, δεν τον έχει για ρουφιάνο. Τον καλεί και τον ρωτά στα ίσια τι παίζει με την έρευνα και στο τέλος, πριν του το κλείσει προσθέτει: κοίτα πάλι να δεις για ανάληψη ευθύνης, ναι, από αλλού.

Ήταν περιττό να κάτσει να του πει πώς είχε σχετική πληροφορία, το κατάλαβε αυτός αμέσως, ενώ ο της υπηρεσίας, ο σταθερός τρίτος συνομιλητής, που μισό-άκουγε, ώστε να συμπληρώσει ανόρεχτα μία ακόμα αναφορά, χαμπάρι δεν πήρε.

Η δική του αναφορά γράφει: η Ντίνα Δασκαλάκη έκανε κλήση στις 19:08 στον Οικονομιάδη για τα γεγονότα της χύτρας στην μάντρα ΜΗΤΣΟΚΩΣΤΑΣ. Επαναλήφθηκαν οι γνωστές έως τώρα πληροφορίες. Η Δασκαλάκη είπε πώς δεν έχει ρεύμα σπίτι της και ο Οικονομιάδης της πρότεινε να της κάνει το δείπνο. Εκείνη αρνήθηκε ευγενικά.

Ο της υπηρεσίας νόμιζε πώς ο Οικονομιάδης γκομένιζε με την Ντίνα. Ηλίθιος. Εννοείται πώς ο Οικονομιάδης γούσταρε την Ντίνα, η πρόταση του να πάει από το σπίτι του όμως ήταν για να μιλήσουν ελεύθερα, χωρίς να φοβούνται για

καταγραφές συνομιλιών. Με την άρνηση της να πάει από εκεί τον έβαλε σε σκέψεις. Του είχαν τελειώσει και τα Κάμελ. Έπρεπε επειγόντως να κάνει μία επίσκεψη σε περίπτερο (όλο και κάποιος κακόμοιρος θα έχει παραμείνει ανοιχτός, σκέφτηκε). Βάζει μπρος το τζιπάκι του και ξεκινάει για την πρώτη από τις τρεις προγραμματισμένες στάσεις του. Έπειτα, με τα τσιγάρα στην τσέπη και μία σοκολάτα πάει καρφί – ξέρει από ποιους δρόμους, έχοντας μιλήσει πρώτα με έναν φίλο του στο Σώμα – στην γκαρσονιέρα του Νικηφόρου.

Ο Νικηφόρος είναι ένα έξυπνο και γρήγορο (όταν το ήθελε) παιδί, το πιο βασικό όμως, δεν έχει κονέ με μεγάλο-δημοσιογράφους, τον διακατέχει ένας ρομαντισμός ως προς το επάγγελμα, και είναι με την ελπίδα πώς θα τελείωνε σύντομα η πρακτική του και η εφημερίδα επιτέλους θα τον προσλάμβανε.

Έχεις τη θέση στο τσεπάκι σου, λέει ο Οικονομιάδης, κατά την είσοδο του στο σπίτι του νεαρού. Δίνει τη σοκολάτα στον αμήχανο Νικηφόρο και προσθέτει: Δουλεύω μια υπόθεση με την Ντίνα. Ο Νικηφόρος συνεργαζόταν στενά με την Ντίνα, με τον Οικονομιάδη δεν είχε καθόλου παρτίδες.

Για την επίθεση;

Θα ήμουν για κάτι άλλο εδώ;

Δεν περίμενα για οτιδήποτε να βρεθείτε σπίτι μου.

Ναι, λοιπόν, να ‘μαι, χαμογελάει ειρωνικά ο Οικονομιάδης. Θέλω να δεις αν έχει υπάρξει ανάληψη ευθηνής για την σημερινή απόφαση. Αγνόησε το ΜΠΑΜ.

Ο Νικηφόρος τον κοιτάζει απορημένος. Πώς;

Θέλω να θυμάσαι κάτι, του λέει ο Οικονομιάδης, το αστυνομικό ρεπορτάζ δε θέλει φαντασία. Γκούγκλαρε. Διάβασε τα πριν και τα μετά. Ψάξε μα χωρίς τηλέφωνα. Δεν έχει έρθει η ώρα τους.

Πριν ο νεαρός φέρει αντιρρήσεις για το χάσιμο, φεύγει με ένα: «ευχαριστώ συνάδελφε» και κλείνει πίσω του την πόρτα της γκαρσονιέρας.

Τώρα μένει να δει τη Ντίνα.

Όταν τον υποδέχεται, η Ντίνα είχε ήδη μαζέψει το δεύτερο ποτήρι και έχει συμβουλέψει τη Νιόβη να περιμένει στο δωμάτιο του γιού της. Είχε υποπτευθεί την προοπτική να σκάσει ο Οικονομιάδης από εκεί.

Μπορούμε να μιλήσουμε άνετα εδώ, της λέει.

Άνετα με φίλο μπάτσων;

Ντίνα, εσύ με πήρες... δεν είναι η ώρα για τις συμπλεγματικές σου ενστάσεις στο επάγγελμα μου...

Άκου Στέλιο, αρχίζει να λέει η Ντίνα, κάτι τρέχει με όσα φαίνονται στο βίντεο. Πρέπει να είναι σοβαρό θέμα. Αλλά δεν συνδέεται με την επίθεση. Την επίθεση στην μάντρα την έκανε κάποιος ή κάποιιοι γιατί είχε φτάσει μία κατάσταση στο σημείο της αντίδρασης. Το βίντεο είναι σημερινό. Είναι μία παρατήρηση που δεν έχει προλάβει να αποφέρει αντίδραση. Θα μπλεχτούν άδικα άτομα και θα θαφτεί το θέμα.

Φαντάζομαι κανέναν πιτσιρικάς που τραβιέσαι ανέβασε το βίντεο και τώρα τρέμει μην τον μπλέξει η αντιτρομοκρατική;

Η Ντίνα ανάβει τσιγάρο ενοχλημένη. Ο Οικονομιάδης σοβαρεύει.

Ντίνα, καταλαβαίνω απόλυτα αυτό που λες. Με τα αμάξια παίζει ένα περίεργο παιχνίδι, έτσι; Το ξέρω και το ξέρεις, το πήραν απόφαση οι από πάνω να αποσυρθούν τα αυτοκίνητα που έχει τώρα ο κοσμάκης για να αγοράσει καινούργια. Αυτό βασικά είναι κάτι που ξέρουν οι πάντες. Τώρα που μιλάμε γίνονται συμφωνίες και πέφτουν χοντρά λεφτά για το ποια θα είναι τα επόμενα αμάξια μας, ποιες προδιαγραφές θα έχουν για να πάρει η αντίστοιχη εταιρία το τυράκι. Αγανακτισμένος κόσμος είναι σίγουρο πως υπάρχει, έτσι; Και κάποιιοι, ένα τσακ πιο διαβασμένοι, πες θα μπορούσε να είναι και αναγνώστες σου, βάζουν σε μία πολύ συγκεκριμένη μάντρα μία αυτοσχέδια βόμβα. Αυτό αν θέλεις ήταν θέμα χρόνου να γίνει. Το βίντεο σίγουρα έχει περισσότερο ζουμί. Ωραία, λες δε σχετίζονται τα άτομα της μίας υπόθεσης με την άλλη, κάτι μου λέει όμως πως σαν υποθέσεις συνομιλούν...

Το κινητό του Οικονομιάδη χτυπάει, εκείνος κοιτάζει την οθόνη, διαπιστώνει πώς δεν είναι ο Νικηφόρος και το αγνοεί. Με τους άλλους του συναφιού του, του αστυνομικού ρεπορτάζ θα μιλήσει αργότερα.

Αν βρουν τον άνθρωπο που το τράβηξε θα έχει θέμα. Ντίνα, θα έχει σοβαρό θέμα και δεν αστειεύομαι σε αυτό, δε θα είναι δικαστήριο ενηλικίωσης καυλωμένου αναρχικού – έτσι; Με καταλαβαίνεις;

Η Ντίνα κουνάει καταφατικά το κεφάλι. Ο Οικονομιάδης με κάτι τέτοιες φράσεις του, την εξοργίζει. Της χτυπάει όποτε μπορεί ένα παλιό της φλερτ, αλλά δε θα κάτσει να ανοίξει κουβέντα μαζί του. Ευτυχώς ακούγεται πάλι το κινητό του. Αυτή τη φορά είναι ο Νικηφόρος και το σηκώνει. Ο διάλογος είναι σύντομος.

Πες μου μόνο αν βρήκες κάτι.

Ναι.

Ωραία, έρχομαι.

Ο Οικονομιάδης κλείνει το κινητό και επικεντρώνει την προσοχή του μία ακόμα φορά στην Ντίνα. Πες μου δυό-τρία πράγματα για την επαφή σου.

Πιτσιρικά είναι, πήγαινε να βρει τον δικό της, αυτός ήταν στα αμάξια της λεωφόρου που είχαν κολλήσει. Δεν έφτασε ποτέ γιατί τη διώξανε κάτι μπάτσοι, μετά ο δικός της έγινε άφαντος. Η μικρή ανέβασε το βίντεο. Μα με την επίθεση και τα δελτία αναστατώθηκε. Δεν ξέρει τίποτα άλλο.

Ο Οικονομιάδης επιστρέφει στο τζιπ του για να ξαναπάει στον Νικηφόρο. Η συσκευή του έχει πλέον δεκάδες αναπάντητες από αστυνομικούς ρεπόρτερ. Παρά τη νωθρότητα που φέρνει ο χιονιάς, σκέφτεται όλοι μυρίζονται πώς κάτι δεν πάει καλά, με το επίσημο δελτίο τύπου ... άρχισαν οι μέλισσες να γυρίζουν στο μελίτσι. Βάζει μπρος τη μηχανή, να δουλέψει η θέρμανση και τηλεφωνεί σε μία συνάδελφο που και στο παρελθόν του είχε φανεί χρήσιμη.

Έλα φίλε, σε χάσαμε, λέει η Μακροπούλου.

Είπα να παίξω χιονοπόλεμο.

Κοίτα Οικονομιάδη, αστυνομικός συντάκτης, που δε σηκώνει το τηλέφωνο μέρα με βόμβα, σημαίνει ή πώς έχει χοντρό λαβράκι ή πώς είναι ο βομβιστής. Δε θα σε κουράσω λοιπόν, έχω κάτι και εγώ, κάτι καυτό που ίσως βοηθήσει να βγάλουμε ένα νόημα στα σημερινά, τη βόμβα, το βίντεο. Ας βρεθούμε Σόνια σε ένα τέταρτο και Οικονομιάδη, προσπαθώ να το κόψω, μην τολμήσεις να βγάλεις Κάμελ μπροστά μου.

Πες σε 20 λεπτά και είσαι μέσα.

Ο Οικονομιάδης στέλνει μήνυμα στον Νικηφόρο να τον συναντήσει στον δρόμο. Ο μικρός κατεβαίνει με μια εκτύπωση, την ανάρτηση με τίτλο «ΤΕΛΗ ΑΚΙΝΗΣΙΑΣ». Την βρήκα εύκολα, δε θα είμαι ο μόνος. Ο Οικονομιάδης τον κοιτάζει... όχι, σίγουρα όχι, και τώρα σκέψου αφού θα το έχουν βρει κι άλλοι γιατί δε θα παίξει στις ειδήσεις των 9...

Η Μακροπούλου τον περιμένει ντυμένη σα κρεμμύδι. Κοντοστέκεται με ένα ειρωνικό χαμόγελο. Καλώς τον συνάδελφο. Πού είσαι ρε Οικονομιάδη; Ποιον είδες πριν;

Είσαι η πρώτη Καλλιόπη, αν θες το πιστεύεις. Η πρώτη απ' το κουρμπέτι. Και είμαι όλος αφτιά.

Άκου, εγώ μίλησα με ένα παιδί, ένα μέλος μιας οργάνωσης κατά των πλειστηριασμών. Ένας δικός του είχε κάτι δικαστήρια το προηγούμενο διάστημα και λόγω κόβιντ δεν υπήρχε μία στο ταμείο. Ο μικρός που είχε τα δικαστήρια πανικοβλήθηκε και δέχτηκε να του καλύψουν τα δικαστικά έξοδα κάτι άκυροι. Από όσα μου είπε η επαφή, ο μικρός έκοψε με την οργάνωση στα καπάκια.

Αυτοί οι άκυροι τι ήτανε;

Κάτι νέα πρόσωπα που μοίραζαν που και που καμία μπροσούρα για τον αστικό χώρο, τον δακτύλιο και την ταξική του υπόσταση, αλλά ουσιαστικά ανύπαρκτοι. Κανείς δεν τους ήξερε ή δεν τους έδινε ιδιαίτερη προσοχή, μέχρι που κατέβηκαν στον δρόμο. Τότε τσίτισαν κάτι κινηματικοί. Ο δικός μου τους έχει στο μάτι, γιατί πιάνουν μικρά παιδιά και τους το παίζουν χορηγοί... από ότι κατάλαβα, φοβάται μην εκβιάζουν τα παιδιά ή τα πιέζουν να κάνουν ύποπτες δουλείες.

Ύποπτες δουλειές σαν βόμβες σε χιονιά;

Τι να σου πω ρε Στέλιο, δε μου κάθεται καλά... επίθεση σε μάντρα με παλιοσίδερα; Αυτός που μου μίλησε μου ξεκαθάρισε πώς κινηματική επίθεση που θα έβαζε σε κίνδυνο ζωή εργάτη, μετανάστη είναι απίθανη. Και εγώ το ίδιο πιστεύω Στέλιο, πώς είναι προβοκάτσια. Μία επίθεση ανόητη να το πω; δεν βγάζει νόημα... Τώρα ο δικός μου λέει πώς αυτοί οι άκυροι πρέπει να είναι πίσω από τις χύτρες. Αν και ούτε ονόματα ξέρει, ούτε τίποτα.

Κατάλαβα είπε ο Οικονομιάδης. Αυτό που τον έκαιγε δεν ήταν οι χύτρες βέβαια, αλλά οι κρατικές απαγωγές που απεικόνιζε το βίντεο – αν αυτό απεικόνιζε – για τις οποίες δεν είχε μάθει το παραμικρό. Στην ουσία η Μακροπούλου δεν του είχε αποκαλύψει και τίποτα συγκλονιστικό. Πήρε το λόγο, περισσότερο γιατί δεν ήθελε να παραδεχθεί μπροστά της πώς και οι δύο βρισκόταν στο μηδέν.

Το βίντεο είναι αυθεντικό, το έβγαλε μία πιτσιρίκα, άσχετη με πολιτικά. Πήγε πεζή να βρει τον δικό της. Είδε το σκηνικό και το τράβηξε. Τυχαία, όπως κατάλαβες, το βίντεο ανέβηκε την ώρα της επίθεσης στην μάντρα. Το ένα ζήτημα είναι αν τα αμάξια που φαίνονται στο βίντεο τα πήγαν στην μάντρα «ΜΗΤΣΟΚΩΣΤΑ», έτσι; Το φαντάζεσαι η οικογένεια που είναι στα πράγματα να οδηγεί με χίλιους-δυό τρόπους τους οδηγούς να αποσύρουν τα οχήματα τους, να βγάζουν φράγκα από την απόσυρση, και τώρα να εξαναγκάζουν

κόσμο να εγκαταλείψει τα αμάξια τους μέσα στο χιονιά, να τον βάζει σε κλούβες και χωρίς καν ένα μικρό αντίτιμο να τους παίρνει τα οχήματα;

Δεν ήταν για να τους πάρει τα αμάξια, τον διέκοψε η Μακροπούλου. Είναι μεγάλες οι μίζες από τις αυτοκινητοβιομηχανίες, Στέλιο, χεστήκανε για την μάντρα! Άμα βγάλουν και από εκεί κανένα ψιλό, καλώς, αλλά δεν είναι εκεί η ουσία. Έχω πολλές άκρες Οικονομιάδη... Μία από αυτές ξέρει γιατί μπήκε κόσμος στις κλούβες σήμερα.

Ο Οικονομιάδης σαστίζει, δεν μπόρεσε να μην βγάλει ένα Κάμελ να καπνίσει. Η Μακροπούλου τον αγνοεί.

Με τη θέληση τους μπήκαν στην κλούβα, όσοι μπήκαν... περίπου. Οι μπάτσοι ήταν μιλημένοι να βγάλουν 30 αμάξια ελαττωματικά μέσα σε μία ώρα. Έκαναν μπλοκ τάχα μου πώς υπάρχει θέμα στη λεωφόρο, εντάξει; Εκεί άφηναν να περάσουν τα αμάξια με το σταγονόμετρο. Πέρναγε ένα -ένα, το έβλεπαν μια χαρά, το άφηναν να φύγει, πέρναγε ένα άλλο, επίσης μία χαρά, που όμως ήταν ένα τσακ ταλαιπωρημένο στην όψη, το σταμάταγαν και έλεγαν στον οδηγό πώς πρέπει να περάσει ποιοτικό έλεγχο. Ο τεχνικός το έβγαζε ελαττωματικό. Οι μπάτσοι έλεγαν πως είναι υποχρεωμένος ο οδηγός να αφήσει το αμάξι και να μπει στην κλούβα. Στην κλούβα άρχιζε το τσίρκο, ανά δύο πολίτες, έφευγε και μία κλούβα – μη μαζευτούν πολλοί και φανεί ύποπτο – δύο πολίτες, ένας οδηγός, ένας ηθοποιός και ένα δικηγόρος. Ο δικηγόρος θα τους έλεγε πώς σε περίπτωση που δεν είχαν το όχημα τους εντός 48 ωρών θα έπαιρναν αποζημίωση ένα ολοκαίνουργιο ΚΟΤΖΓΑΓΕΝ. Ο ηθοποιός θα έλεγε: «ΚΟΤΖΓΑΓΕΝ; Δεν το πιστεύω! Είναι τα καλύτερα αμάξια!». Όταν περάσει το 48ώρο, στις 49 ώρες πες θα τους επιστραφεί και το παλιό αμάξι και ένα ολοκαίνουργιο ΚΟΤΖΓΑΓΕΝ. Σε κάνα μήνα θα τους καλέσουν όλους αυτούς να πάρουν μέρος σε μία επιτροπή δημόσιου διαγωνισμού, ξέρεις δήθεν για εκδημοκρατισμό της πολιτικής, νέα ευρώπη και άλλα τέτοια μαρουλόφυλλα. Ούτε από τους ίδιους δε θα περάσει από το μυαλό πώς έχουν χρηματιστεί. Θα ακούσουν ΚΟΤΖΓΑΓΕΝ και θα κρίνουν με βάση τα δικά τους μοντέλα που είναι τα σουπερλουξ. Μεγάλη νίκη της δημοκρατίας, ε;

Και κάπως έτσι έχεις ένα τάχα τυχαίο δείγμα πολιτών έτοιμο στο πιάτο σου, να αποφασίσει υπέρ της εταιρίας που θες σε δημόσιο διαγωνισμό, συνοψίζει ο Οικονομιάδης... Όμως και πάλι ρε Καλλιόπη, το ξέρεις ήδη και δεν έχουν περάσει πόσο; 3 ώρες; Πώς περιμένανε πώς θα κάνουν έτσι, τόσο απροκάλυπτα ψάρεμα και δε θα το μάθαινε κανένας; Και τα αμάξια που είδε η πιτσιρικά να καταστρέφουν;

Έχω καλή πηγή, αλλά δεμένα χέρια... απτές αποδείξεις μηδέν... μόνο το βίντεο της μικρής έχουμε ουσιαστικά... Τα αμάξια τα φέρανε σαν σκηνικό, να δικαιολογήσουν τα μέτρα και την καθυστέρηση, σκηνοθετημένο αυτοκινητιστικό ατύχημα.

Στην επιτροπή δε θα συναντηθούν οι πολίτες; Να αναγνωρίσουν ο ένας τον άλλο;

Ίσως έχω γίνει πολύ κυνική, αλλά αν τα στόματα αρχίσουν να ανοίγουν, θα αρχίσουν και να κλείνουν.

Ο Οικονομιάδης πίστευε πώς η Μακροπούλου είναι από τα πιο αισιόδοξα άτομα στον χώρο, έχει δίκιο όμως σε αυτό, μία κομπίνα τέτοιου μεγέθους θα μπορούσε να καταλήξει και με νεκρούς. Με ένα ακόμα Κάμελ στα χείλη προσπάθησε να αποδιώξει αυτήν τη σκέψη.

Ίσως γίνει μέσω τηλεδιάσκεψης η επιτροπή, χωρίς κάμερες... Πώς το είπες πριν; Εκδημοκρατισμός της πολιτικής, νέα Ευρώπη και άλλα τέτοια μαρουλόφυλλα; Ίσως το κάνουν έτσι, να μην ρισκάρουν την αναγνώριση των συμμετεχόντων.

Ίσως, λέει εκείνη και τον καληνυχτίζει. Μου χρωστάς. Θα περιμένω.

Ο Οικονομιάδης χαμογελά ανόρεχτα και περπατά αργά προς το αμάξι. Το τελευταίο πράγμα που χρειάζεται είναι να γλιστρήσει. Φτάνοντας στο τζίπ νιώθει μία γλυκιά ανακούφιση. Βάζει τη θέρμανση στο φουλ και κάνει στροφή να πάει επιτέλους σπίτι του.

Εκείνη τη στιγμή ο Νικηφόρος άναβε τη θέρμανση στο αμάξι της κοπέλας του. «Πήγαινε με όσο τραβάει το αμάξι και μετά θα περπατήσω».

Όταν καταφέρνει να φτάσει σπίτι της Ντίνας η μύτη του είναι κατακόκκινη, άλλα μοιάζει ενθουσιασμένος. Ξεκινά αμέσως τη λογοδιάρροια του, αφού χαιρετάει αδιάφορα τη Νιόβη .

Τρεις χύτρες ταχύτητας με καρφιά σε μία μάντρα με παλιά αμάξια.

Ένας μετανάστης που κινδύνευσε, κανένας τραυματίας, κανένας νεκρός.

Μια κακοκαιρία με κόσμο χωρίς ρεύμα - καλή ώρα- χωρίς θέρμανση, κόσμο ακινητοποιημένο σε τρένα και αυτοκίνητα... Ασθενείς που αδυνατούν να φτάσουν στα νοσοκομεία, εργαζόμενοι εγκλωβισμένοι με παλαβά αφεντικά, που αρνούνται την τηλεργασία, ένας άφαντος πρωθυπουργός και μία πολιτική προστασία ικανή μόνο για ραβασάκια.

Ναι, ναι Νικηφόρε! Τα ξέρουμε όλα αυτά, το ψητό ποιο είναι;

Η επίθεση επιλέξανε να γίνει μέρα με θα θαβόταν σα θέμα! Δεν το βλέπεις Ντίνα; Σκοπός τους δεν ήταν να μαζικοποιήσουν τον υποτιθέμενο αγώνα τους, σκοπός τους ήταν να στείλουν ένα μήνυμα σε κάποιον πολύ συγκεκριμένο.

Η Ντίνα συμπληρώνει: Αν δεν είχε βγει το βίντεο της Νιόβης, το θέμα με τις χύτρες θα είχε απασχολήσει ελάχιστα τα μέσα και τη κοινή γνώμη. Κάποιος αποφάσισε μέσα στο χαλασμό να βάλει χύτρες στη ΜΗΤΣΟΚΩΣΤΑΣ, ιδιοκτησίας της νύφης, του γιού του πρωθυπουργού, για να στείλει μήνυμα στον ίδιο τον πρωθυπουργό. Αυτό λες;

Ο Νικηφόρος σάστισε στο άκουσμα του ονόματος της Νιόβης – αυτή το τράβηξε; - Αλλά πριν πάρει απάντηση, συνεχίζει τον συλλογισμό του. Ντίνα διάβαζα και ξαναδιάβαζα την προκήρυξη – ο θεός να την κάνει – από τους ΤΕΛΗ ΑΚΙΝΗΣΙΑΣ, ωραία; Και μου ήρθε στο νου μια μπροσούρα που μου είχαν δώσει πριν κάποιο καιρό σε μία συζήτηση που είχαμε διοργανώσει στη σχολή για το περιβάλλον. Είχαν έρθει λοιπόν κάτι παράξενοι τυπάδες και είχαν καπελώσει τη συζήτηση λέγοντας για πράσινη ανάπτυξη και πράσινα άλογα. Οι τυπάδες είχαν αναγάγει σε θεές τις ανεμογεννήτριες και τα ηλεκτρικά αυτοκίνητα σε θείο δώρο. Κατάλαβες τη φάση τους ;

Ναι, ναι, γνωστό είδος μεταλλαγμένου νεοφιλελέ – τα χάρτινα καλαμάκια είναι η λύση των πάντων, ενώ οι ισχυρές οικονομίες που δε μειώνουν στο ελάχιστο τους ρύπους τους λεπτομέρεια.

Ωραία, ναι το έχεις, μόνο που αυτοί το έπαιζαν προοδευτικοί, πώς ήταν δικά μας παιδιά, κατάλαβες, λίγο αγαπάω τη φύση, λίγο νομιμοποίηση του χόρτου, μια χ πέρασή την είχανε ένα διάστημα ... μία περίοδο τους πετύχαινες παντού. Κάπου εκεί άρχισε η σοβαρή κριτική στις θέσεις του, μέχρι που πήγαν να ανοίξουν πανό, τότε με τις πυρκαγιές και κάποιοι τους τις πέσανε. Μετά εξαφανιστήκαν από το δρόμο, αλλά παρέμεναν σε κάτι κινηματικά. Λίγο καιρό μετά έγινε θέμα με την Κίνηση Κατά Πλειστηριασμών. Σε μία συνέλευση της Κίνησης - εκεί συμμετέχουμε διάφορες συλλογικότητες, οργανώσεις και ατομικότητες - είχε βγει ένας τυπάς και τους κατηγορήσε ανοιχτά για μαφιόζικες μεθόδους. Χαθήκαν από παντού.

Τι σχέση έχουν αυτοί;, ρώτησε η Ντίνα, αφού η προκήρυξη μίλαγε για «ΤΕΛΗ ΑΚΙΝΗΣΙΑΣ», δηλαδή για μεροκαματιάρηδες που η πράσινη ανάπτυξη τους εκδικείται...

Ακριβώς!, έκανε και έβγαλε ένα χαρτί από την τσέπη του, η μπροσούρα που έχω λέει: Μία επιστήμη που ωφελεί τους πάντες είναι ικανή να αψηφήσει τη βαρύτητα της σημερινής βάρβαρης οπισθοδρόμησης. Στόχος είναι να τα κάνουμε όλα καινούργια – γιατί καθετί παλιό μας στοιχειώνει. Στην ουτοπία

που ξεπροβάλλει, ο αστικός χώρος κινείται σε ρότα συλλογική και ο άνθρωπος του αύριο απελευθερωμένος διασχίζει τη γη.

Ακόμα δεν καταλαβαίνω... εσύ βγάζεις νόημα από αυτά;

Σε λίγο δεν είναι η διάσκεψη για το κλίμα; Μετά από αυτό θα βγουν οι αποφάσεις για το τι χαρακτηριστικά θα πρέπει να έχουν τα νέα αμάξια, και οι κυρώσεις για τα οχήματα που δεν τις πληρούν. Παίζει πίεση λοιπόν από τις αυτοκινητοβιομηχανίες, σωστά;

Μα μένουν στην απέξω τα κονδύλια για τα μέσα μαζικής μεταφοράς!

Σωστά! Αυτοί οι φανφάρες προσπαθούσαν να αποκτήσουν υπόσταση στο κίνημα για να μούνε σαν τσόντα στις εκλογές σε κανένα λάιτ αριστερό κομματάκι, με βασικό ενδιαφέρον το Ευρωκοινοβούλιο.

Άρα η βόμβα στην μάντρα ΜΗΤΣΗΚΩΣΤΑ ήταν για να θυμίσει στον πρωθυπουργό, πώς υπάρχουν και άλλα στόματα που περιμένουν να φάνε.

Και με τις κλούβες; Τον κόσμο στις κλούβες; πετάγεται η Νιόβη, είναι, είναι μετά και η εξαφάνιση του...

Η Ντίνα κοιτάζει το ρολόι στον καρπό της. «Κοντεύουν 12 όμως, ας βάλει κάποιος από το κινητό να δούμε ειδήσεις».

Πρώτο θέμα του δελτίου αφορά τους οδηγούς που βρέθηκαν στη δίνη των φυσικών καταστροφών.

Πολλά αμάξια φέρουν σοβαρές ζημιές, όλοι οι οδηγοί είναι ασφαλείς. Μεταφερθήκανε άμεσα στα σπίτια τους. Την ασφάλεια τους εξασφάλισε η ελληνική αστυνομία. Ας ακούσουμε μια δήλωση από τον αρχηγό της αστυνομίας:

Σήμερα θα μπορούσαμε να έχουμε θρηνήσει θύματα! Η ελληνική αστυνομία με αυταπάρνηση κατάφερε όμως να φέρει εις πέρας το χρέος της, την προστασία δηλαδή των πολιτών. Πολύτιμος σύμμαχος στην προσπάθεια των συναδέλφων ήταν τα οχήματα της εταιρείας ΚΟΤΖΓΑΓΕΝ. Τα πλάνα που κυκλοφόρησαν και επιχείρησαν να λαιδορήσουν τη δράση του σώματος, δείχνουν αμάξια με βλάβες που εμπόδιζαν τη διέλευση των υπολοίπων οδηγών. Αναγκαστήκαμε, καθώς δεν μπορούσαμε υπό τις συνθήκες αυτές να απομακρύνουμε τα αμάξια, να τα καταστρέψουμε και να μεταφέρουμε τους οδηγούς σε ασφαλείς τοποθεσίες. Έτσι η διέλευση από το σημείο, κρίσιμη μέσα στον χιονιά, αποκαταστάθηκε αμέσως. Οι οδηγοί τα οχήματα των οποίων

καταστράφηκαν θα αποζημιωθούν το συντομότερο. Είχαν άλλωστε ενημερωθεί και συναινέσει στις κινήσεις της αστυνομίας.

Η Νιόβη απενεργοποιεί τον ήχο του κινητού της. Αυτός δε θα συναινούσε. Αντίσταση κατά της αρχής, το πιο εύκολο. Πώς δεν το σκέφτηκα πριν; Δε θα άφηνε το αμάξι του. Αποκλείεται. Ήταν παλιό μοντέλο, ιταλικό, το είχε σαν μανεκέν, αποκλείεται να δεχόταν ανενόχλητος να το κάνουν κομφετί... επίσης δεν είχε θέμα το αυτοκίνητο, λειτουργούσε μία χαρά, δεν πάει μήνας που το είχε περάσει από συνεργείο. Είχε βάλει και αλυσίδες το πρωί.

Η Ντίνα πετάγεται και καλεί τον Οικονομιάδη. Εκείνος δεν απαντά αμέσως, και εκείνη σχολιάζει πως κοιμάται του καλού καιρού, πάνω που αυτός το σηκώνει. «Δεν ήξερα πώς είχαμε ολονυχτία...»

Έλα Στέλιο, λοιπόν, κάνε μου μία χάρη δεξ αν υπάρχει η κατηγορία αντίστασης κατά της αρχής, στο όνομα, πώς τον λένε Νιόβη;

Ο νεαρός της πιτσιρίκας; Πήρα ήδη Ντίνα. Χωρίς ονόματα. Έχω άσχημα νέα για εσάς και εδώ κλείνει το μυστήριο. Δεν έγιναν συλλήψεις χθες. Καμία. Νάδα. Δεν έχει μόνο η αστυνομία παλιοχαρακτήρες... Μάλλον στον χιονιά ο φίλος βρήκε δικαιολογία να στήσει τη φιλενάδα σου... Όσο για τα υπόλοιπα θα σας πω αύριο τι έμαθα.

Λίγο μετά ένα μήνυμα του επιβεβαίωσε την υπόθεση του Οικονομιάδη.

«Νιόβη με έχεις κουράσει – παντού βλέπεις σκευωρίες και συνωμοσίες. Είμαι κουρασμένος, ας το λήξουμε.»

Η Νιόβη βγήκε να κάνει ένα τσιγάρο στο μπαλκόνι. Τις στάχτες τις πήρε ο αέρας και τις σκόρπισε στο χιόνι. Τις χάζεψε να ταξιδεύουν μακριά της. Ας είναι...